

HBD-313 Vie credincioșii (copilașii) la Cel răstignit-Cu Isus deapururi

Dolce

Vi - e cre - din - cio - șii la cel răs - tig - nit, Pen - tru cei pă -
 că - toși, Dom - nul a mu - rit Ia - tă-L pus pe cru - ce
 blând și răb - dă - tor Plin de răni și sân - ge bu - nul Sal - va - tor.

A (P-313/HBD313)

**1 Vie credincioșii la cel răstignit,
 Pentru cei păcătoși, Domnul a murit
 [: Iată-L pus pe cruce blând și răbdător
 Plin de răni și sânge bunul Salvator. :]**

**2 Inimile voastre Lui să le predați,
 Prin căință sfântă lacrimi să vărsați,
 [: Căci păcatul vostru Domnul L-a purtat
 Pentru vina noastră moartea a răbdat. :]**

**3 Deci fugiți de rele, nu păcătuiți
 Și iertare cereți când vă știți greșiți!
 [: Izgoniți mândria, pofta de-orice rău!
 Din inimi rugați-L chiar când vă e greu! :]**

**4 Răsplățiți-L bine pe crucificat,
 Spuneți-i o Doamne Ție ne-am predat,
 [: Prin al Tău scump sânge, Tu ne-ai curățit,
 Pentru veșnicie, Tu ne-ai mântuit. :]**

C

**1 O, Isuse dulce, dulcele meu Domn,
 Ziua treaz și noaptea suspinând în somn,
 Sufletul meu cheamă chipu-Ți mult dorit,
 Să simt lângă mine Mirele-mi iubit.**

**2 Cu cât drag, în calea-Ți pasului curat,
 Crinii cei mai parfumați Ți-am presărat!
 Și de-atâția ani, de seri și dimineți,
 Cu mult dor Te-aștept, dar nu Te mai arăți!**

B (P-537/HBD537)

**1 Cu Isus deapururi, lângă jertfa Sa,
 Viața mea întreagă să rămân aș vrea.
 El făcu din mine un copil iubit
 O, ce bine-mi pare că El m-a primit.**

**2 Știu că mă iubește cu fierbinte zel,
 Cred adânc aceasta căci mi-o spune El
 Sunt un om nevrednic dar El m-a iubit,
 S-a-ndurat de mine și m-a izbăvit.**

**3 Pe-un sărman ca mine, singur și uitat
 M-a chemat cu milă și m-a ridicat,
 Mi-a vărsat în suflet Duhul lui ceresc
 Pentru toate-acestea, cum să-I mulțumesc.**

**4 Pot să-I spun "Părinte" azi lui Dumnezeu,
 Simt cu mine paza mâinii Lui mereu.
 Și văd totdeauna bunătatea Sa,
 Veșnic cu iubire Lui îi voi cânta.**

**3 Nu-s destul de-aprinse-a dragostei dorinți,
 Oare nu-s destule lacrimi fierbinți,
 Oare nu-i de-ajuns de gata inima,
 De mai poți să-ntârzii, fără Te-arăta?**

**4 Nu-s de-ajuns de albi ai sufletului crini,
 Ori acei ce-așteapt-atâția-s de puțini,
 Că ale lor chemări și doruri nu ajung,
 De Ți-e drumul parcă zi de zi mai lung?**

**5 O, Isuse scump, o, Mire minunat,
 Dorul meu Te cheamă ziua ne-ncetat,
 Sufletul meu ars Te cheamă noaptea-n somn,
 Te grăbește, vino, dulcele meu Domn!**